

Prilikom okupljanja agro novinara u Kanjiži povodom predstavljanja projekta regenerativne poljoprivrede kompanija Nestlé je uključila lokalne proizvođače povrća, koji za cilj ima očuvanje i obnavljanje poljoprivrednog zemljišta i njegovog ekosistema. U ime podrške, tokom ove i prošle godine kompanija Nestlé je, početnom investicijom vrednom 140.000 švajcarskih franaka, uložila u procese proizvodnje dva najveća lokalna dobavljača, kompanije: Telek Paprika i Geneza.

Marko Bojin, diplomirani inženjer poljoprivrede u kompaniji Geneza, organizovao je obilazak polja ove kompanije, dok je domaćin kompanije Telek Paprika bio Viktor Forgo, rukovodilac proizvodnje Telek Paprika, obe u Kanjiži.

Kompanija Geneza se bavi proizvodnjom i sušenjem povrća na površini od 800 hektara. Od toga je 200 hektara u vlasništvu Geneza, dok je ostala površina ugovorena sa 50 proizvođača/kooperanata, kako firmi, tako i individualnih proizvođača.

Kulture koje se ovde proizvode su: peršun, spanać, mirodija, korijander LIST, mrkva, paštrnak, krompir, boranija i cvekla. Na 15 hektara pod mirodijom, koju su novinari obišli, a koja će uskoro biti spremna za košenje, prosečan prinos se kreće od 20 - 25 tone po hektaru. Kod peršuna je prinos 40 - 45 tona po hektaru, s obzirom da se kosi 4-5 puta godišnje.

Proces proizvodnje Geneze započinje na parceli, a završava u fabrici gde se proizvodi suše i kao takvi prodaju. Sušeno povrće završava kako u Srbiji tako i celom svetu. Geneza povrće je prisutno na svim kontinentima, a najveći kupci su Evropa i SAD, i od skora i Australija.

Gospodin Bojin kaže da bez navodnjavanja gajenje povrća ne bi bilo moguće, kao ni saradnja sa ozbiljnim sistemom, poput kompanije Nestlé. Dok mirodija nije posebno zahtevna, potrebno je svega 150 litara padavina po m², za razliku od peršuna koji pored godišnjih padavina od 600 litara zahteva još toliko, da bi ostvario projektovani prinos od 40 t/ha.

Kompanija Geneza je osnovana 1994. godine i od samog početka sarađuje sa kompanijom Nestlé, sa redovnim otkupom pešuna, paštrnaka i mrkve. Ta saradnja zasnovana na zdravim odnosima, i osim sigurnog kupca, donela je i neke novine u proizvodnji.

-Trudimo se da sve žetvene ostatke koji ostaju na parceli vratimo u zemlji ne odnoseći ništa sa nje. Zeleni deo zaoravamo, koristimo bakteriološke preparate za razlaganje i sve vraćamo u zemlju. Trudimo se da smanjimo korišćenje veštačkog đubriva i sve se više orijentisemo na prirodno, zelenišno đubrenje. Sejemo spanać u jesen, u proleće ga pre setve peršuna zaoravamo, koristimo organske preparate, pelet i humus i postavljamo ga direktno u zemljište - objašnjava gospodin Bojin.

Dodaje da problema sa površinama nema, takođe sa radnom snagom (u trenutku naše posete 55 radnika je radilo u polju peršuna tri nedelje).

Ovaj način tzv. regenerativne proizvodnje donosi njeno pojeftinjenje, jer su cene veštačkog đubriva i do 300 odsto veće nego ranije, dok je sa humusom i peletiranim stajnjakom mnogo jeftinije, a samim tim i profitabilnije.

- U optimalnim uslovima zarada po hektaru u gajenju ovih kultura je 3 - 4 hiljade evra na godišnjem nivou, međutim, zbog drastičnih promena cena na tržištu sve je manje interesovanje za povrće - zaključuje Marko Bojin.

